

АУДЪ, АМИ ЧМЪ МЯ НЕ Е ПОДОБИХ ПА БИШЪАТЪ. П
 ДРЪГИ ИТКОИИ ЛОШАВЪ МЪ СЪ ПРЕМАЛЪ ЧИ Е СИРО-
 МАХЪ, А ОИХЪ ОТЕЦЪАВЪ: НЕ ЗНАА ДА СЪ ОБИИЛИ ИТЪ-
 КОГО ЗА СИРОМАШЪА, МО ЗА ЛОШАВИНА АМОДЪА. Ка-
 ТО БИДЪАХЪ ЕДНО МОМЧЕ ЧИ СЪ ЗАЧЕРВЕЛО ОТЪ СЪАМЪ,
 РЕКАХЪ МЪ: НЕ БОИ СЪ ЧАДО, ТАКАВА Е КОДЪА НА ДО-
 БРИНАТА.

ДІОНИСІЙ МЪЧИТЕЛЬ.

Десѣта бѣха на това нма: единѣа са назо-
 баваше Старый Діонисій, който беше синъ Ермо-
 кратовъ, и отъ малакъ и сиромашъ возведе на то-
 йзи вышній степенъ та стана мѣчитель Сиракѣйс-
 кій, и царова гдизъ. И вторыа са назовава Мламый
 Діонисій, който беше синъ на вышеречениаго Діони-
 сіа, и беше насабѣдникъ на баща си, сирѣчь: на ста-
 раго Діонисіа: но послѣ испадна отъ царството, и
 отиде въ Кориндъ тжъ стама Даскала да учи мом-
 чета. И мѣчители са назоваваха, не чи мѣчаха хо-
 рата, или бѣха лошади, ами защото бѣха царѣ
 самоуправстни, и владѣаха по своята си бота: а
 на ветхото время който беше таксвъ самоуправ-
 стнъ царь, макаръ и да беше добръ, пакъ мѣчи-
 тель са дѣмаше.